

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 10 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijske velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Rojaki!

V kmetskih občinah, katere volijo 24. dne t. m., to je Kresni dan, so narodni kandidatje:

1. Za sodnijski okraj kranjski, loški in tržiški (kateri skupaj volijo v Kranji), — za kamniški in podbrdski (katera skupaj volita v Kamniku), — in za radoljski in kranjsko-gorski (katera skupaj volita v Radovljici):

gospod **Karel grof Hohenwart**, veliki posestnik v Ravnah na Notranjskem, bivši minister.

2. Za sodnijski okraj ljubljanski in za vrhniški (katera skupaj volita v Ljubljani), — litijski in zatiški (ki volita v Litiji), — ribniški in veliko-laški (ki volita v Ribnici):

gospod **Karel Klun**, duhovnik in deželni poslanec.

3. Za okraj postojnski, bistriški, senožeški in vipavski (ki volijo vsi skupaj v Postojni) — planinski, loški in idrijski (ki volijo v Logatcu):

gospod **Adolf Obreza**, posestnik v Cerknici.

4. Za okraj novomeški (ki voli v Novem mestu), — krški in kostanjeviški (katera volita v Krškem), — črnomeljski in metliški (katera volita v Črnomlju):

gospod **Viljem Pfeifer**, posestnik, župan in deželni poslanec v Krškem.

5. Za okraj kočevski (ki voli v Kočevji), — trebanjski in žužemberški (katera volita v Trebnem), — rateški in mokronoški) katera volita v Ratečah):

gospod **Josip grof Barbo**, veliki posestnik in deželni poslanec.

V Ljubljani 17. junija 1879.

Za narodni centralni volilni odbor:

Dr. Jan. Bleiweis,
prvomestnik.

Narodna disciplina.

Pojutranjem uže stopijo kranjski kmetski volilci na volišče in izberó pet državnih poslancev.

Volitev treh bode skoro jednoglasna, namreč Obrezova, Hohenwartova in Pfeiferjeva.

Tudi volitev za ljubljansko okolico, litijski in laški okraj je gotovo narodna.

Bolj pazno in teško pa bomo pričakovali izida volitve v trebanjsko žužemberškem in rateško-mokronoškem okraji, ker s tema dvema volijo tudi nemški Kočevjarji, in kakor brž bi se le nekaj naših odpadnikov našlo, padli bi mi.

Zatorej domovina klče vzlasti volilcem, ki se bodo vtorek zbrali v Trebnem in v Ratečah: možje domačini zložite se, skupaj držite, ne volite nikarkandidata, ki vam ga postavljajo Kočevjarji, ali volte ónega, ki vam ga priporočajo možje vaše krvi, vašega jezika, volite grofa Barbo-ta.

Slišimo, da se nekateri branijo tega narodnega kandidata voliti, češ da nij govornik itd. Ali on je vedno zanesljivo narodno glasoval ter v klubu značajno obnašal se. Naroden je in od narodnjakov postavljen. To mora dovolj važno biti za vsacega narodnjaka, da glasuje zanj in da tudi z vso odločnostjo drugim volilcem dopové, da tu gre za našo narodno disciplino in kaj terjá disciplina od vsake stranke.

Le pogledjmo, kako še jata naših protivnikov krčevito skupaj drži. Zato se pa tudi mi ne smemo cepiti, ne smemo v zadnjem

trenotku prebirati, ne svojega osebnega sočutja ali protivja poslušati. Sramota bi bila za narod in deželo, če bi dolenjski volilci s svojim odtezanjem krivi bili, da zmaga Wurzbach, kočevarski kandidat. To volilec energično dopovedati naj bode danes in jutri in na volišči nalog in sveta dolžnost zavestnih narodnjakov na Dolenjskem.

Princ Louis Napoleon ubit.

Včeraj je došla in danes se od vseh strani potrjuje važna, strašna in tragična novica, ki bode po vsem svetu silno senzacijo naredila, a tudi velik političen upliv imela.

Iz Kapstata v južnej Afriki se namreč oficijalno poroča, da so divji Zuluvi, s katerimi se Angleži vojskujejo, umorili princa Louisa Napoleona, ko je jahal z nekaterimi angleškimi oficirji na vojni ogled. Pri tem ogledu je bil princ razjahal, tačas so pa vse Zuluvi napali in mladega „Lulu“ umorili. Prištevja se, da so Angleži mrtvo truplo francoskega princa našli in rešili. Lord Sydney je šel to vest naznanit v Chislehurst materi, francoske cesarici Evgeniji. Ko je uboga žena slišala o strašnej usodnej smrti svojega sina jedinca, pala je v omedlevico in telegram pravi, da se od tačas za nič ne zmeni, kakor blazna. Umorjeni Napoleon je bil rojen v Parizu 16. marca 1856, ter so ga Bonapartisti po smrti Napoleona 9. januarja 1873 smatrali kot legitimnega naslednika na francoskem vladarskem prestolu. Zadnji čas je služil mladi Louis ali Lulu v angleški armadi kot prostovoljec, in šel potem v boj zo-

per Zuluve v južnej Afriki. Možkih Bonapartov živi še princ Napoleon, rojen 1822 in njega sinovi Napoleon Viktor in Napoleon Ludvik, prvi 19 let, drugi pa 17 let star. Viktora Napoleona je baje umorjeni v svojem testamentu za naslednika imenoval.

Ta krvavi dogodek bode z več uzrokov občno politično pozornost vzbudil. Prvič zopet kaže, kako slabotni, nevedni, nepredvidni so angleški štabni oficirji in generali, da gredo tako odličnega prostovoljca, mladega neiskusnega gosta v vojski, tako izpostaviti, da mora tak konec vzeti. To kaže zopet, kako neusmiljeno bi bili Angleži tepeni, ko bi se bili zoper Ruse spustili.

Francoskim republikancem bode pa smrt bonapartovskega pretendenta ravno tako prav prišla, kakor bode v vrstah Bonapartistov veliko pobitje napravila in to baš v tistem trenotku, ko je prvi kričoč Cassagnac tako surovo rogovilil v zbornici, da se je morala posebna postava za njega krotenje predlagati.

Tragična je pač usoda, ki daje mladenci v upanja polnej cvetočej prvej mladosti tako žalostno smrt storiti, mladenci, ki je bil rojen skoro na najsijajnejem evropskem vladarskem prestolu, in ki je upati se drnil, da ga ob svojem času še sam tudi zopet zasede.

Ali ta tragična usoda ima tudi drugo lice. Kaj je imel namreč mladi Napoleon iskati v angleški vojski zoper zuluske Kafe? Nij li mladi človek šel tja lehkomiselnó na lov zoper ljudi, kakor se gre na lov zoper zverí, za zabavo? Kaj so mu Zuluvi storili?

In tako dalje se da vprašati, pa človek, če še pomisli na silne grehe, ki sta jih na človečanski svobodi storila njega oče in njega ded, mora reči: neka višja nevidna moč vse vlada in vse maščuje.

O programu ministra grofa Taaffeja

se piše praškemu listu z Dunaja: Ustavoverci bi radi na grofa Taaffeja ravno tiste pušice streljali, kakor so jih nekdaj na grofa Hohenwarta. Ali grof Taaffe dela jako previdno. On stoji na popolnem avstrijskem stališču, ki je vsem narodom te države jednako pravično in ukazuje vsem z jednako dobro voljo nasproti prihajati. On je pravičen državnik, ki nobenega pritiska, nobene uradne zlorabe ne bo trpel. Ministerstvo Taaffeja neče, da bi jedna stranka bila kládivo, a druga nákovalo, da bi jedna stranka posluževala se vsega vladnega aparata, a druga da bi bila zametavana pepeluha. V kolikor državopravna stranka ne želi družega nego odpraviti krivico, ki se jej v narodnem oziru godi, sme se popolnem brez skrbi na stran Taaffejevega programa postaviti.

Tako, oficijozni dopisnik.

Pa tudi „Neue Freie Presse“ od 20. jun. pravi, da je dobila iz Prage več dopisov, ki jej poročajo, da se v volilnem gibanju češkega in moravskega vélikega posestva vidi, da minister Taaffe dela svojo politiko poravnania, in je on v roko vzel dognanje sporazumljenja Slovanov, v prvej vrsti Čehov z ustavo. Praški dopisnik „N. fr. Pr.“ namreč pravi:

„Simptomi se množé, da se v ministerstvu notranjih stvari vse niti take agitacije skupaj združujejo, ki hočejo doseči močno-konservativno večino v državnem zboru. V nemških in v čeških krogih se na to agitacijo veruje.“

Če je to res, če se bode to iskreno in pošteno uresničevalo, bomo mi Slovenci in bodo naši poslanci mej prvimi, ki bodo Taaffejevo vlado podpirali. To se ve, da le z besedami se mi ne bomo dali zadovoljiti; mi bomo terjali fakt, in ti bodo prvi: narodni jezik v naše šole in naše urade, v katere pa naj se bodo tudi namestili domači učitelji in domači uradniki, takó da ne bode več kdo mogel biti na kako Dežmanovo hudobno denunciacijo iz domovine po nedolžnem prestavljen, kakor n. pr. prof. Šuklje in drugi.

Volitve v državni zbor.

Denes 22. jun. dopoldne ima poslanski kandidat g. Viljem Pfeifer volilni shod v Šent-Petru, kamor pridejo tudi volilci iz Bele cerkve. Pri tej priliki jim bode tudi položil račun o svojem delovanju in bode zaslišal njih želje.

Iz Krškega se nam telegrafira 21. t. m.: Tukaj je voljenih devet zanesljivo narodnih volilcev.

Dr. Vošnjak ima denes volilni shod v Bréšicah, kjer bode volilcem poročal o dosežanju svojemu prizadevanju in jim razložil politično situacijo.

Volilci ljubljanskega mesta so povabljeni k volilnemu shodu, ki je denes v nedeljo dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani, da se dogovoré o pripravnem kandidatu za mesto ljubljansko.

V véliko posestvo so za volilce vsled reklamacije volilnega odbora sprejeti: župnika Matija Kulavica iz Št. Vida in Janez Zorc iz Mengša; Katarina Sporn iz Vodice in Aleksander Trenc iz Draškovic. Izbrisali pa so se: vitez Friedau, Andrej Klinger in justiziar. Torej je z reklamacijo to doseženo, da imamo 4 narodne glase več in 3 nemške manj.

Hohenwart je na pismo, ki mu ga je v imenu narodnega centralnega odbora pisal dr. Jan. Belweis, odgovoril tako-le: „Ponujani mandat poslanstva za gorenjske kmetijske občine radostno sprejemem. V tej ponudbi vidim priznanje svoje dosedanje delavnosti v državnem zboru. To priznanje visoko cenim, zato bodem po vsej svoji moči si prizadeval, v prihodnje zaupanje svojih volilcev zagotoviti si. Upajmo da bodo naše razmere zdaj ugodnejše, kakor so bile v preteklih 6 letih!“

S Prestranka na Notranjskem se nam piše: Pri včerajšnjih prvotnih volitvah v Slavonske župi voljeni so naslednji narodniki: gg. Ivan Sajavec, župnik; Anton Ambrož, posestnik; Fr. Črnoč, posestnik; Luka Oražen, posestnik. — Tudi v sosednji št. Peterskeji župi izpale so volitve povsem narodno. Voljeni so gg. Val. Šarabon, kurat; Ivan Špillar, župan; Matej Medica, posestnik; Ivan Korošca, posestnik in J. Šabec, posestnik.

Iz Radeč na Dolenjskem se nam piše 19. t. m.: „Blagovolite objaviti v svojem cenjenem listu, da je bilo pri nas danes izvoljenih šest narodnih volilnih mož, mej temi g. župnik A. Pavlič in g. Krisper, posestnik Radeške papirnice.“ — Te novice smo jako veseli, ker baš ta okraj je bil štet mej dvomljive, upati je torej tem bolj, da zmaga v tem preje renegat-Dežmanovem okraju narodni kandidat grof Barbo. Živela narodna disciplina.

Z Dolenjskega piše se nam: Dežman je pač čutil, da bi bil pri nas v trebanjskem okraju popolnoma pri zdanjih volitvah propal, zato se tudi doli nij več upal. Volitev grofa Barbota je dogotovljena stvar. Da bi si le tudi Ljubljancem preje premislili, predno bodo za poslanca volili tacega moža, kakor je Dežman, renegat.

Iz Marenberga se piše „Slov. Gosp.“ o volitvi: Pretečeno nedeljo je naš slovenski kandidat g. baron Goedel, spremljan od profesorja g. Valenčaka, prišel nenadoma v Slovenj-Gradec. Ko je obedoval, šel je obiskat g. dr. Šuca, župnika slovenj-graškega, kjer je bilo več gostov zbranih. Uljudni župnik je imenitna gosta odlično sprejel in pogostil. Kmalu dojdejo godci in zasvirajo veselo pred farovžem. Potem se je g. kandidat odpeljal s svojim prijateljem g. Naredijem v št. Martin, ter obiskal g. nadžupnika Dietriha, kjer je bil jednako izvrstno sprejet. Kmalu se zbere v Starotrškeji fari več odličnejših mož iz okolice pozvanih. Možje obdajo g. barona in se ne morejo dovolj načuditi priljudnosti, prijaznosti in spretnosti njegovej. Vprašali so ga o marsičem, kar zadeva volitve in državni zbor. Gosp. kandidat jim je na vse tako vrlo in povoljno odgovarjal, da so bili vsi prepričani: to je pravi naš slovenski kandidat, njega izvolimo za poslanca. Zadovoljen se vrne g. baron v Slovenj-Gradec in obišče drugi dan Vozenico z jednako srečnim vspehom. Iz Vozenice sta ga

potem marenberški dekan g. Stoklas in grajski sžak g. Šmid odpeljala v Marenberg. Tudi tukaj je povsod zapustil dober utis in dobil obljubo, da se bo za njega delalo. Ondi je tudi zvedel nepričakovano novice o volitvenski nesreči g. Possegga. Ta je isti dan bil povohal v Marenberg. Ali ojoj! Tistega, na katerega se je bil najbolj zanašal, nij našel doma, nam g. notaria Rudelna. Ta mu je pred nosom vzel v toplice, in ga ne bo domov do 6. julija. Ves žalosten in pobit se je pobral proti Brezju! V Marenbergu bo g. baron Goedel dobil večino, mogoče vse glase ravno tako, kakor v Slovenjem Gradcu! Tudi v Mariboru in Bistrici nagiba se zmaga na slovensko stran. V konjiškem okraju so uže Oplotnice, Konjice, Zreče, Skomre, Jungtrta itd. volile narodno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. junija.

Izmej mnogih dokazov, da hoče minister grof Taaffe konec storiti vednemu dozdanjemu hujskanju zoper vse, kar nij šablonsko nemško-ustavoverno, je šteti tudi ta prikazen, da je cesar na Taaffejev predlog potrdil „deklaranta“ kneza Karla Schwarzenberga za prvomestnika okrajnega zastopa v Piseku na Češkem. Za ministrovanja Lasser-Auerspergovega nij bil noben „deklarant“ potrjen. Temu dogodku se torej čudijo sami dunajski listi.

Na Dunaji je volilnemu odboru pisal minister Glaser, da bi on prevzel še mandat, ali opravičuje se, da ne more osobno priti na volilni shod. Vsled tega je „Društvo naprednjakov“ proti njegovej kandidaturi. Minister Glaser je v kopelji v Gleichenbergu in stara „Presse“ se jezi, da se drznejo dunajski volilci pred-se klicati ga.

Na zgorenjem Avstrijskem konservativci ne kandidirajo več Weissa-Starkenfelsa, dasiravno je zmirom prav s Hohenwartovo stranko glasoval. Zameril se je baje nekim tamošnjim duhovnim gospodom s kako drugo rečjo.

V Galiciji je, po volilnem gibanju soditi, pričakovati, da bodo avtonomistični Poljaki mnogo več sedežev imeli nego dozdej. Izgubili bodo Rusini. Smilijo se nam za to ne, ker so zmirom z nemško vlado Lasserjevo proti drugim glasovali.

Vnanje države.

O najvažnejem dogodku v vnanji politiki, ob uboju francoskega bonapartskega pretendenta „Lulu“, poročamo spredaj v drugem uvodnem članku.

Iz Carigrada se poroča zopet o novejši preustrojitvi ministerstva; pravi se, da bode prevzel Mahmud Nedin ministerstvo notranjih stvari in postal véliki vezir, Said prevzame sodstvo. Server vnanje, Namik vojno, in Fuad Efendi finančni portfeli. Aleko paša imenovan bode muširjem.

Egiptovski podkralj bode se vladanju baje rajši sam odpovedal, nego da bil odstavljen. Francoska vlada, ki mu je naznanila odstavljenje, je pri tem koraku doslej še osamljena. Naslednika namesto zdanjemu vicekralju egiptovskemu bodo pozvali iz Kairo. Iz Kairo pa je odpotoval angleški konzul. Francoske vlade korak v egiptovskem vprašanju menda se nič ne prilega Angležem.

Dne 19. se je odprl francoski kongres pod predsedstvom Martela. Minister pravosodja je predložil predlog, naj bi se zbornice preselile v Pariz. Nujnost tega predloga je kongres sprejel in predlog oddal potem komisiji, obstoječej iz 15 udov, samih republikancev. Več desničarjev je zoper to protestiralo in legitimist Boudryasson je predlagal, naj se izreče takemu ravnanju graja, ali kongres je ta predlog zavrgel. Seja se preneha po tem. Ko se zopet prične, priporočal je po-

ročevalec Simon, naj se predlog sprejme. Legitimist Brun je zoper to, ker se boji nemirov. Cassagnac pak zagovarja vrnitev zbornic v Pariz, ker po njegovem mnenju bode to re publiko razrušilo. Naposled se sprejme predlog, da ob veljavo de člen IV. ustave (ki določuje, da imati obe zbornici sedež v Versaillesu) s 549 glasovi zoper 262; tedaj bosti se francoski zbornici v Pariz preselili.

V *berlinskem* zboru, „*Reichstagu*“, je interpeliral Delbrück, je-li se namerava preustrojitev denarstvenega zakona. Bismark odgovori, da ne ve, kako da nemške zvezne vlade o tem mislé, in je de al, da je ta interpelacija nepremišljena. Niti „*bundesrat*“ niti prusko ministerstvo ni sprožilo tega vprašanja. Prodajo srebra se je ustavilo zaradi praktičnih ugrozkov, da se počaka boljše veljave, pri tem pak se nij mislilo na preustrojitev zakona, dejal je Bismark. Bankovni predsednik Dechent je povedal, da je Nemčija pri prodajanji srebra izgubila uže 92½ milijonov, zato ker je vrednost srebra pala.

Dopisi.

Iz Brežic 20. junija. [Izv. dopis.] Včerajšnji list podrtega „celjskega festungsvierecka“ ali kakor se zdaj sami imenujejo „schmeissfliegen“, kriči po dveh stranéh na vse kripilje, da smo s kandidatom vitezom Berksom zadeli „Achillesovo“ peto velikonemca dr. Foreggerja in njegovih somišljenikov. Ko bi mi o tej kačjej zalegi tako brezobzirno in „nedostojno“ pisati hoteli, kakor ti zloglasni „kulturträgerji“ poštenega viteza Berksa obirajo, bi pač kaj več vedeli povedati, kakor s tako vodeno „frazenmiksturo“ volilce mazati. Pfuj! je enkrat poslanec Greuter rekel v državnej zbornici! In pfuj! tudi mi tem ljudem! Da cela volitev za dr. Foreggerja na slabem stoji, imamo dva dokaza iz njegovega tabora. Prvi je, da je kljub temu, da smo vsi navzočni volilci mu telegrafirali v Šoštanj, da bi mu zastojnsko in ne „radostno“ bilo potovanje v Brežice, nekomu pisal, da pride z g. dr. Higerspergerjem, advokatom v Celji, naše volilce mehčati. Ali čeravno je kacih 5 let g. dr. Higersperger kot advokat posloval v Brežicah, néma zdaj nobenega političnega upliva na nas, kar mu je tudi uže g. Janežič Janez, volilec iz Brežic, v Celju v družbi z znanimi gg. dr. Langer, dr. Glantschnigg in drugimi dopovedati skušal. Drugi dokaz pa je, da se je celo podnačelnik graških „fortšritlarjev“, visokorodni gospod dr. Ignac grof Atems toliko ponižal, da piše istemu gospodu Janežiču „dem eifrigsten fortschrittsmanne in Rann“, s katerim pa še nikdar besedice govoril nij, zakaj da smo tako čudni, pa hočemo „den gesinnungstüchtigen dr. Foregger“ — na cedilu pustiti in mu za vselej slovo dati! Mari misli gospod grof, da bode on kot uživalec fideikomisne graščine Brežke in naslednik nekdanjih patrimonijalnih — sicer pa za vse — slovenske in nemške — Štajerce vnetih go spodarjev grofov Atems na nas uplival? Tlaka je minola in mi smo služnosti prosti! Smo pa tudi po ustavi prosti volilci in ker smo vsaj enkrat toliko izpredvideli, da je boljše za nas, ako se na svoje noge postavimo združeni z vsemi trgi zoper celjsko komando, nas ne bode nihče pregovoril za g. dr. Foreggerja glasovati. tem menj, ker smo uže enkrat svojo možko in častno besedo dali možu, ki nam je tudi svojo vitezko besedo in obljubo storil. Tedaj ostanite vsi značajni in zmagal bode proti g. dr. Foreggerju — naš kandidat g. vitez Berks! S tem bodele pokazali, da naj še g. dr. Foregger ostane v „*Lehrschule*“, da nij

še zrel za naš „*freibrief*“; pač pa mu privoščimo, da „*vandra*“ v Beč k svojemu vsakdanjemu poslu, ne pa v „*raihsrat*“!

Več volilcev.

Iz Krškega na Dolenjskem 20. jun. [Izviren dopis.] Iz volilnega okraja Krškega, kjer ima g. Viljem Pfeifer, Krški župan i dozdanji izvrstni naš poslanec v državnem zboru zopet voljen biti, objavlja se malo o agitaciji za imenovanega našega državnoborskega kandidata. I čemu tudi zvoniti i bobnati? Saj smo vsi prepričani, da bode g. V. Pfeifer sijajno zmagal, da mu bode morebiti le malo glasov manjkalo, da ne bi izvoljen bil jednoglasno. Nemčurstvo je ob tleh, kar je bilo mej uradniki nemčurjev, so pohlevno utihnili, ker vedó, da novi njih šef, minister Taaffe ne bode delil pohvale žalilcem slovenskega naroda. —

Kdor je pak izmei tukajšnjih Slovencev le količkaj bragal se za dogodjaje v poslednjem državnoborskem zasedanju, vsak se je prepričal, da Dolenjska boljšega poslanca še imeti ne more, kakor je ravno vrli Krški župan g. V. Pfeifer. Saj smo čuli i čitali, kako izvrstno se je ta naš poslanec potegoval za pravice slovenskega naroda; saj so odmevali njegovi tehtni državnoborski govori z Dunaja po vsej Slovenskei, a kaj rečem — po vsej Avstriji i še daleč črez meje avstrijske. On je razkrival z odkritosrčno i za sovražnike slovenskega naroda pogubonosno besedo globoke rane slovenskega naroda; g. V. Pfeifer je številkami i golimi resnicami tolikrat kazal, da tako ne more dalje iti! On je tudi obelodaniti pomagal birokratsko gospodarstvo v našej deželi — i kaj so posledice vsega tega? da se nam res od zgoraj nekako obečuje pravičnost, da se nam hoče pomagati, da bode v bodočnosti za nas bolje. —

Za vse to ima bivši naš drž. poslanec g. Viljem Pfeifer mej družimi slovanskimi državnimi poslanci izmei kranjskih največ zaslug. —

I kako čemo za vrlo ponašanje uzornemu slovenskega naroda zagovorniku hvaležni biti? kako mu čemo poplatati njegov trud, njegovo neustrašljivo postopanje? Kako drugače, kakor da ga volimo zopet jednoglasno v državni zbor, da mu vsaj s tem pokažemo, kako ga čislamo, kako visoko cenimo zasluge vrlega borilca za boljšo bodočnost slovanskih narodov v Avstriji, osobito pak slovenskega naroda.

Iz celjskih hribov 19. junija. [Izvir. dopis.] Zlaj, ko bijemo boj za volitve v državni zbor na Dunaj, mora vsakdo svojo dolžnost izpolniti, kdor je pošten in vnet za svoj narod in za Avstrijo. Boriteljev je mnogo, pa tudi mnogo takih, ki si hočejo mandat pridobiti, eni da bi svoj lastni dobiček zastopali, drugi pa, da bi naš slovenski narod še dalje časa tlačiti in za tujstvo pripravljati mogli.

Stari Turki, ki so svoje nasilstvo po svetu širili, so baje govorili našim pradedom: „ne boj se brate“ pa so mu mej tem glavo odrezavali. Današnji naši nemškutarski „Turki“ kateri nam svoje gospodstvo nad nami še dalje časa usiliti hočejo, pa pravijo, ko nam naš jezik po šolah in uradih režejo in odpravljajo, da je to „*kultura*“. —

Ne vem kaj bi Nemci rekli, ko bi jim mi Slovenci na zgornjem Štajerskem svoj slovenski jezik v šolo in urade silili, ali ko bi

lim Francozje svojega, kaj je to —? Zato pa tudi mi tuje kakor domače take švabske „kulturträgerje“ zaničujemo, in vemo, da pravej kulturi več škodujejo nego hasnijo, in sovražimo jih! Pravi „kulturträger“ bi šel mej ljudstvo, katero še nij dosta kultivirano in bode v ljudstvenem jeziku ljudstvu to razlagal, kar je lepo in kulturno, ne pa v svojem drugem, tujem, ne umevnem jeziku. —

Ker pa tu pri nas nam le „*deutsch*“ — „*dentsch*“ in „*deutsch*“ za jedino „*kulturo*“ usiljujejo in bi naše slovensko ljudstvo še dalje časa do izobraževanja in poznanja svojih pravic ne prišlo, in še dalje časa za hlapčevstvo dalo se porabljeti, zategadelj mu ti tujci in potujčenci ne privoščijo narodnega izobraževanja. Vse naše slovensko narodno prizadevanje nij „in ultima ratiōne“ nič drugega kakor vprašanje večjega kultiviranja slovenskega naroda, ali to na naturnej podlogi njegovega domačega jezika, ne pa po mučnem in potu narodnega potujčevanja in bastardiranja. Kdor to taji, ta je ali neumen ali pa zloben.

Domače stvari.

— (Volilnim možem) naj se povsod ne pozabi naročiti, da gotovo vzamejo svoje volilne izkaznice soboj k volitvi.

— (V gospejskem Uršulinskem samostanu) v Ljubljani je 18. t. m. popoldne umrla M. Frančiška Brencce, posebno spoštovana samostanska prefekta.

— (Na cesti umrla) je v četrtek popoldne Marija Tomšič, 61 let stara, ko se je vračala od neceza pogreba. Ravno pred Tomanovo kamnosekarnico jo je srčni mrtud zadel, in sesedla se je mrtva na tla.

— (Unesrečil je) delavec Črné iz Sostrega v Velškeji papirnici. Remen jednega kolesa gá je prijel in potegnil pod koló, ki mu je zdrobilo desno nogo in obe roki. Črné je umrl črez dve uri.

— (Občni zbor ljubljanskega hranilnega in posojilnega društva.) To društvo z omejenim poroštvom v Ljubljani je imelo 18. junija zvečer v stanovanji denarničarja g. Zdešarja v Ljubljani občni zbor. Predsedoval je vodja g. Golijaš in naznanil, da je zadostno število deležev zastopano, da torej more društvo zborovati. Tajnik g. Gril je poročal o poslovanji društva v pretečenem letu. Izposodilo se je 1058 gold. večinom v majhenih svotah, večjidelj bolj ubogim obrtnikom. Rezervni zaklad društva znaša 54 gl. V odbor so bili izvoljeni gg.: J. Strzelba, F. A. Zupančič, A. Jeločnik, F. Kadilnik, F. Sark, J. Regali, L. Zdešar, M. Krašna, J. Škrbinec, A. Gril, T. Pirnat in H. Harisch. Želeti bi pač bilo, da bi meščanje, slovenski rodoljubi, to meščansko narodno društvo s tem podpirali, da bi ali vlagali denar, ali pa kupili deležev, katerih jedna velja samó 10 gl. Ko bi pristopilo več domačinov rodoljubov, potem bi to mlado društvo, katero ima jako lepe pravice po svojih pravilih, zagotovljeno moglo mnogo delati na prid in v povzdigo z davkom preobloženega kmetijstva in obrtništva v Ljubljani in okolici.

A.

— (Kanonične vizitacije in birmovanje.) Ljubljanski knezoškof g. dr. Pogacar bode birmoval in imel kanonične vizitacije meseca julija v teh krajéh: 6. dopoldne v Šentjaneju; 7. dopoldne v Kostanjevici; 8. dopoldne pri sv. Križu poleg Kostanjevice;

9. dopoldne v Čatežu; 10. dopoldne v Velikej Dolini; 11. dopoldne v Velikem Trnu, popoldne na Studencu; 14. dopoldne v Raki, popoldne v Bučki; 15. dopoldne v Škocijanu.

— (O požaru v Notranjih Goricah) pri Ljubljani piše župnik Janez Potočnik v „Danico“: „Pogorelo je 6 posestnikov, večjih in manjših; 6 hiš, 9 plovov, 7 kozolcev, več šup, svinjakov, 9 hlevov, streha cerkvenemu zvoniku, veliko mrve, slame, stelje, 9 prašičev itd. Zavarovani so bili vsi, le žal je, da škoda, katera do 15.000 gld. iznaša, še na pol ne bo povrnena. To pogorišče je pa toliko bolj občutljivo, ker je v 40 letih uže tretje; — komaj se nekoliko oddahnejo, pa jih uže spet nadloga udari. — Ako bi se kako milo dobrotljivo srce našlo, ki bi hotelo revežem kaj darovati, prejelo bi tisučerno plačo in zahvalo.“

— (Poštév bivše loterije za hiralnico in sirotišnico.) Dohodki: 1. Za 639 oddanih vrst (serij) po 31 gld. 25 kr. je prišlo 19.968 gld. 75 kr. (Druge izmed 800 serij niso bile oddane.) — 2. Darovani dobitki so bili vredni nekako 2934 gld. Tedaj vseh dohodkov 22.902 gld. 75 kr. — Izdajki: 1. Nakup dobitkov, bukvozna in druga dela 4018 gld. 51 kr.; 2. natisi 136 gld. 90 kr.; 3. pošta, inserati, razstava dobitkov, postrežeki pri vzdigovanju itd. 113 gld. 28 kr.; 4. omenjeni darovani dobitki 2934 gld. Tedaj ostane čistega prihodka 15.700 gld. — Od tega denarja je dobila hiralnica 9300 gld.; dekliska ubožnica 6400 gld. Spise, pobotnice itd. ter vse spričala lahko vsak vidi v mestnej bolnici, I. nadstropje.

Umrli v Ljubljani.

19. junija: Marjana Tomšič, vdova zidarja, 61 l., na dunajski cesti od mrtuda zadeta.
20. junija: Terezija Terdina, šivilja, 21 let st. v krakovskih ulicah št. 21, vsled pljučne tuberkuloze.

V deželnej bolnici:
18. junija: Magdalena Jaklič, dekla, 30 l., vsled pljučne vodenice.

19. junija: Marija Nastran, hišnica, 43 l.

Tržne cene

v Ljubljani 21. junija t. l.

Pšenica hektoliter 6 gld. 93 kr.; — reč 4 gld. 55 kr.; — ječmen 4 gld. 23 kr.; — oves 2 gld. 93 kr.; — ajda 5 gld. 61 kr.; — prosa 4 gld. 71 kr.; — koruza 4 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 75 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; maslo kilogram — gld. 92 kr.; — mast — gld. 70 kr.; — špeh trišen — gld. 54 kr.; — špeh poveljen — gld. 60 kr.; — jajce po 1³/₄ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedjina kilogram 68 kr.; — telečnine 54 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — svinjska 100 kilogramov 1 gld. 78 kr.; — slame 1 gld. 51 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 21. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	66 gld. —	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67	95
Zlata renta	77	50
1860 drž. posojilo	126	25
Akcije narodne banke	827	—
Kreditne akcije	257	50
London	115	90
Srebro	—	—
Napol.	9	23
C. kr. cekini	5	49
Državne marke	56	90

Adolf Eberl,
zaloga oljnatih barv, laka
in firneža, (257—11)
v Ljubljani,
na Marijnem trgu, poleg frančiškanskega mostu.

Lepe in po ceni
klobuke in čepke,
kakor tudi
kožuhovino
prodaja
Anton Krejči,
v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledališčnih ulic. (283—1)

Tuji.

20. junija:

Pri Slonu: Prijus iz Dunaja. — Riedinger iz Kočevja. — Armstrong iz Grada. — Pri Mailéu: Koblar iz Reke. — Horwitz, Blumrich iz Dunaja. — Arnoldstein iz Grada. — Pri avstrijskem cesarju: Suppanz iz Celja. — Fischer iz Dunaja. — Pri bavarskem dvoru: Göreszi iz Pešte.

Nj. veličanstvo

kralj danski objavil je fabrikantu gospodu Ivanu Hoffu po svojem adjutantu, da ceni on vrednost njegovega sladnega ekstrakta jako visoko. „Opazil sem,“ tako glasi se kraljeva izjava, „z veseljem Hoffovega sladnega iztečka uplivanje na zdravje pri sebi, in pri več udih moje rodbine.“ (211—5)

Hoffovi sladni bonboni

Prvi, pravi, slez razpuščajoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi so v plavem papirju. Mej 30 leti svojega poslovnega obstanka so bili 51krat odličeni.

za prsi.

Zdravstveno poročilo pri boleznih na pljučah in obcej telesnej slabosti.

C. kr. dvorni fabrikant sladnih izdelkov, c. kr. svetovalec in dvorni zakladavec skoraj vseh vladarjev evropskih, gospod Ivan Hoff, lastnik zlatnega križeca s krono za zasluge, vitez visokih pruskih in nemških redov, na Dunaji, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Nemce, pošta Orolik.
V svojej visokej starosti, 73 let namreč, sem pri splošnej telesnej slabosti, slabem prebavljanju, gnjusu do jedi in jako hudem kašlju, ki me je tri polna leta po zimi moril in slabil na telesu, izkusil tolažljivo uplivanje na zdravje onih sladnih izdelkov, koje ste mi minolega meseca poslali, sladno ekstraktno pivo, čokolada in bonboni, ter vas prosim, upošljite mi še 28 sklenic sladnega ekstraktnega piva za zdravje in 5 mušnjičkov sladnih bonbonov.

Anton Vradisavljevič, župnik v Nemcah.
Dobiva se v Ljubljani pri lekarju G. Piccoliju; v Ptuj pri Vidu Selivčku.

Glavno zalogo naturnih rudninskih vodâ

ima
Peter Lassnik
v Ljubljani.

Uže 23 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitatnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed p. n. naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko sam preveri, da so sklenice napolnene s pravimi in frišnimi zdolaj imenovanimi studenci, ter prosi za mnogoštevilno obiskavanje, obljubljač točno postrežbo.

Adelaidin studenec, Bilinska kislava voda, Hebska (Eger) Frančeva voda, slani studenec in travniški studenec, Emski Viktoriastudenec, Emski hrenček, Friedrichshallna grenka voda, Franc Jesipovgrenki vir; Gleichenbergski Konstantinov studenec, Sv. Ivana vir, Klavzenski jekleni vir in Gleichbergška slanica; Giesshüblerska kislava voda, Halska jedna voda; Karlsbadška mlinska, gradska voda in vrelec; Marienbadška krizka voda, Preblavska kislava voda, Bilinska grenka voda, Firmonška jeklena voda, Rodanjska kislava voda, Rakoczy-grenka voda, Recoaro-jeklena voda, Rogatska kislava voda, Rimski studenec (Koroška kislina), Ofenski Viktoriastudenec, Salschützskagrenka voda, Selterzerjeva voda, Ščavnjska kislina, Sv. Lovrencijajeklena kislina, Wilhelmov studenec Kronthalski, Karlsbadška vreleka sol, Marienbadška sol in Halska jedna sol. (275—4)

V Celji,

Zaradi izseljenja!

V Celji,

Reelna razprodaja!

V kratkem času bomo morali svoja prostora izprazniti, zato bomo pričeli z dnem 15. junija t. l. za malo časa

pošteno razprodajo

svoje zaloge sukna, platna, manufakturnega in modernega blaga, in tudi

šivalne stroje vseh sistemov po jako znižanej ceni.

Razprodalo bode se popolnem tudi posamne reči, kakor:

solnčnike, slamnike, blago za tkanje, perilo, lišpi, traké, gumbe in ovratnike.

Slavno p. n. občinstvo vabimo uljudno za nakupovanje ob tej mu ugodnej prilici.

Z vsem poštovanjem (281—4)

G. Schmidl & Comp.,

v Celji, poštne ulice št. 36,

trgovina se suknom, z običajnim, manufakturnim in modnim blagom, in zaloga šivalnih strojev.

poštne
ulice 36.

Zaradi izseljenja!

poštne
ulice 36.